

Sayın Heyet,

Huzurunuza gelmeme sebep olan, bir iddianame değil, bir **intikamnamedir**. O yüzden sözlerimin başında bu intikamnameye karşı herhangi bir **savunma yapmayacağımı** belirtmek istiyorum.

Ancak öncelikle benimle birlikte bedel ödettirilen, ailem başta olmak üzere ilk günden itibaren kurulan bu tezgâha inanmayıp, bana sahip çıkan insanlar için ve elbette tarihe not düşme adına söyleyeceklerim var.

9 yıl önce Odatv kumpasında topluca tutuklandık ve yine bu ayda hakim huzuruna çıktık. Orada ne söyledim?

Sayın Recep Tayyip Erdoğan 10 ay hapis cezasına çarptırıldığında, “Bu karar kanuni olabilir, ama hukuki değil. Hukukunuzu tanımıyorum.” demişti. İşte bu sözleri hatırlatıp, **“Bize yapılanlar kanuni bile değil. Ben de hukukunuzu tanımıyorum. O yüzden savunma yapmayacağım.”** dedim.

Ne yazık ki, bugün de aynı sözü tekrarlamak durumundayım. Baştan itibaren kanun, hukuk ve ahlâk tanımadan oynanan bu kirli oyunu, şimdi sizlerin huzurunda savunma yaparak, sanki hukuk varmış, adalet tecelli edecekmiş gibi sürdürmek ve legalleştirmek istemiyorum.

Bu intikamnameyi önünüze geldiğinde lâıyk olduğu yere, tarihin çöplüğüne göndermenizi dilerdim, ama yapmadınız. Oysa **bunu kabul ettiğiniz gün, tensipte aldığımız kararlarla, o kağıt yığınının ne kadar pervasızca derlendiğini tespit edip ortaya koyan sizlerdiniz**. Ancak istenirse hâlâ bir fırsat var. Bizleri yargılamakla zaman geçirmek yerine, “Bak, seni hiçbir delil, belge olmadan ve hukuku ayaklar altına alarak tutuklayıp hapse attık. Sebebi de bazı büyüklerimizi rahatsız etmen.” mesajının verildiği bu intikamnameyi hazırlatanların peşine düşüldüğü takdirde, ülkenin güvenliği adına çok daha önemli bir hizmet yapılmış olunacaktır.

Kendim için üzülmiyorum. Üzüldüğüm, hukukun böylesine alenen iğfal edilmesidir. Aslında hukuk demeye de dilim varmıyor, çünkü bu çok değerli kavramın içini boşaltmış oluyoruz. Şu olanlara ne ad verilir diye çok düşündüm. Mesela yamyamları merak ettim, araştırdım. İnanın onlarda bile kural, kaide var. Kimi yiyecekleri, neresini yiyecekleri; ne zaman, nasıl yiyecekleri belli.

Burada ne var? Hedef belli: ben... İyi de yıllardır görmediğim değerli gazeteci İsmail Dükel'den, hastalığı olan gariban bir astsubaydan ne istersiniz? Doğrudan, “Seni alıp içeri atıyoruz.” dense daha insani ve mertçe olur, hukuk da böyle iğfal edilmezdi.

Son dönemde birçok siyasi davada, “Kurt kuzuyu yemeye karar vermiş.” sözü sıkça kullanıldı. Kurt için niye böyle söyleniyor, bilmiyorum; ama yaşananlar karşısında

artık kurda haksızlık yapıldığı kanaatindeyim. Çünkü kurt asildir, tezgâh-tuzak kurmaz, mertçe mücadele eder. Ayrıca Türk milletinin tarihinde çok önemli yeri vardır. O yüzden “kurt” yerine artık başka bir kelime bulunmalı diyorum. Mesela çakal veya tilki olabilir.

Bu tezgâh nasıl kuruldu; biraz buna değinmek istiyorum.

Geçenlerde Fransa’yla aramızda yaşanan tartışmalar sebebiyle bir yetkili, 122 yıl önce Emile Zola’nın Dreyfus Davası’nda zamanın Cumhurbaşkanı’na yazdığı “itham ediyorum” başlıklı mektubu paylaştı. Konunun benimle ilgisi, mektubun içeriği değil, Dreyfus Davası. Orada da bir ihbarcı vardı.

Savcı Bey ifademi alırken, soruşturmanın sebebini sorduğumda, “İhbar mektubu.” dedi.

“Kim?” diye sordum.

“İsimsiz, imzasız.” karşılığını verdi.

İsimsiz, imzasız ihbarların dikkate alınmadığını hatırlattığımda ise, “Ama iddialar çok ciddi.” dedi.

Savcı beyin, “isimsiz, imzasız, çok ciddi” dediği mektubu gördük!..

Adı, sanı olan ihbarcı araştırılmamış, bilgisine başvurulmamış ve mektup da iki satırlık afaki iddialardan ibaret.

Yine geçenlerde gazetelere yansdı; meşhur Kozmik Oda kumpasındaki kurbanlardan Albay Erkan Yılmaz Büyükköprü, yaşadıklarını kitap haline getirmiş. O zaman da aynen buradaki gibi, bir albay için, “Bilgi, belge sızdırıyor.” ihbarı gelmiş. Ne yapılmış? O albay aylarca fiziki takibe alınmış... Sonrası malum; bu ekip ava giderken, “Bülent Arınç’a suikast” denilerek avlanmış.

Peki burada Erdal Baran izlenmiş mi? Hayır. Ya ne yapılmış? Hemen telefonu için dinleme kararı alınmış.

Neden? Çünkü telefonun diğer ucunda beni bulacaklarından adları gibi eminlerdi. Nereden biliyorlardı? Çünkü öncesinde, illegal olarak dinlenmişim. Yıllarca aradılar, taradılar; en son bu astsubay üzerinden işi legalleştirdiler.

Biz bunu nasıl anlıyoruz? Bizzat TEM Müdürü imzalı fezlekeden ve MİT’in gönderdiği, “delil olarak kullanılamaz” yazısı olduğu halde dosyaya konarak, adeta gözümüze sokulan bir kağıt parçasından.

Ergenekon, Karargâh evleri, İstanbul askeri casusluk gibi birçok kumpastaki rolünü gayet iyi bildiğimiz **MİT'ten başlayayım.**

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kağıt üzerinde de olsa, halen bir hukuk devletidir, istihbarat devleti değil. Bu kağıt parçasına itibar edenler, keşke onu yazan ve getirenlere, “Yahu, Binbaşı O.K. olmasa 15 Temmuz’u ruhunuz duymayacaktı. Haydi bunu geçtik, ihbar geldikten sonra neden Başbakan’a bilgi vermediniz? Nasıl yeniden MİT’e dönüp, Diyanet İşleri Başkanı ile yemek yediniz? Şunları bir anlatın.” diyebilse, ondan sonra benim yakama yapışsa, saygı duyardım.

TEM Müdürü imzalı fezlekeye gelince;

Yine 9 yıl önceki Odatv kumpasından örnek vereyim. Sözde iddianamede bol bol haber ve telefon tapeleri vardı. **Kara propaganda yaptığımız, halkı yanılttığımız, kamuoyunda algı yaratmaya çalıştığımız yazılmıştı.** Bana yöneltilen sorulardan birisi ise 2010’da MİT Müsteşarı’nın İmralı’daki teröristbaşıyla görüşmesini neden yazdığımı.

İşte 9 yıl sonra TEM Müdürü, benim hakkımda aynen bu ifadeleri kullanmış. Eşimden dolayı teşkilâtı az çok bilirim. Benim sıkıcı, uzun dış politika yazılarımı sanıyorum çoğu kez Barış’lar bile okumazken, bu polis müdürü veya emrindekiler bu kadar işlerinin arasında bunların tamamını baştan sona okumuş, sonra “kara propaganda yaptığım, kamuoyu algısını değiştirmeye çalıştığım, devleti ve hükümeti zor duruma düşürmeyi amaçladığım” kanaatine varmış. Eğer gerçekten okudu ve anladıysa, bu şahsı derhal Dışişleri Bakanı yapmalı, Emniyet’te harcamamalı... Ama okumadığını, sadece bir yerlerden kendilerine gelen notları fezlekeye dönüştürdüğünü şuradan anlıyoruz; bizzat Sayın Recep Tayyip Erdoğan’ın konuşmasını suç saymış. Ancak müdür de, buna itibar eden de farkında bile değil ki, beni suçlamak isterken, gerçekte Sayın Erdoğan’ı suçluyorlar.

Önemli mi? Değil. Çünkü birileri Müyesser’i yemeye karar vermiş!..

Aynı müdürün yazısında bir cümle var, **“Yapılan çalışmalar sonucunda şüpheli Erdal Baran ile olan irtibatı dikkat çekici bulunmuş ve bu yönde soruşturma başlatılmıştır.”** diyor.

İşte önce benim takip edildiğimin itirafı ve delili.

Yine aynı yazının sonuç bölümünde benim için kullanılan ifade şu:

“Eski bir gazeteci.”

Bunu tecrübe anlamında söyledilerse, tamam. Ama niyetin bu değil, ipimin çekilip, beni eski bir gazeteci yapmaya karar verildiğinin ifşası olarak algılıyorum.

Ne tesadüf; bir devlet yetkilisi de aleyhime açtığı davada, gazetecilikten men edilmemi istemişti. Mart'ta sonuçlanan davada gazetecilikten men kararı çıkmadı. Anlaşılan, bu intikamname ile tamamlanmak istendi.

Zaten dava konusuyla hiçbir ilgisi olmayan, 2018 yılına ait ve aynı devlet yetkilisi ile ilgili bir haberimin de intikamnameye konulmasıyla adeta bunun mesajının verildiğini görüyoruz.

İzmir Casusluk kumpası hatırlanacaktır. Yüzlerce asker Yunanistan lehine askeri casusluk yapma iddiasıyla tutuklandı. O iftiranameyi hazırlayan savcı sonradan Yunanistan'a kaçarken yakalandı, malûm. **İşte bu davada birtakım belgeler Genelkurmay'a soruldu. Şimdiki Genelkurmay Başkanı'nın başkanlığında bir heyet; ders notları, İlker Başbuğ'un seminer konuşması dahil hepsi için "gizli belge" diye rapor verdi.**

Bunu niye anlatıyorum? Burada da belge değil, Erdal Baran'la telefon konuşmalarımız davalık olduğum, **aleyhime açtığı dava ile gazetecilikten men edilmemi isteyen yetkilinin başında bulunduğu Milli Savunma Bakanlığı'na sorulmuş.** Onlar da neredeyse hepsine "gizli bilgi" demiş - Libya'ya gönderilen korgeneralimizin ismi için bile. Allah aşkına, Meclis'ten çıkan tezkereyle gönderdiğimiz birliğin başındaki komutanın adı nasıl gizli olabilir? ÖSO kıyafetiyle veya illegal mi gönderildi? Suriye'deki operasyonları yöneten Zekai Aksakallı, İsmail Metin Temel'in adını 5 yaşındaki bebeler bile ezberlemişken, daha geçenlerde, üstelik çok kritik olan Somali'deki görev gücümüzün başındaki komutanın adı yazılmış çizilmişken, koca Korgeneral nasıl gizli olabilir?

Sözkonusu Müyesser'i yemekse, olur!.. **Hele de sorulan adres Müyesser'e, Odatv'ye husumet içinde olan bir yerse!..**

9 yıl önceki Odatv kumpasından bir başka örnek vermek istiyorum. İfademi bizzat, o zamanın "milli kahramanı", şimdinin "FETÖ"çüsü ve firarisi, sözde savcı Zekeriya Öz aldı. Öncesinde onunla da davalık olmuştum.

İfademe başlarken, suç bölümüne "terör örgütü yöneticiliği" diye yazdırdı. Ancak ifade bittikten sonra başa dönüp, bunu "terör örgütü üyeliğine" çevirdi. Hayatımda ilk defa bir baş olacaktım, burun farkıyla kaçırdım!..

Burada ne oldu?

"Askeri casusluk" suçlamasıyla evim acımasız bir şekilde basıldı, alındım. Üçüncü günün sonunda Savcı Bey'in huzuruna çıktığımda, daha ifadeye başlamadan suçun nevinin değiştiğini söyledi.

Hale bakın!.. Resmi olarak Aralık'tan beri soruşturulmuşum, evim basılmış. Sonra gözaltındayken casus olmadığım anlaşılıyor ve suç değiştiriliyor. Maalesef Türk Mata Hari'si olmayı da böyle kaçırdım!..

Niye böyle yapıldı? Çünkü birileri TSK'nın itibarını kurtarmak için için kendini siper eden Müyesser'i itibarsızlaştırarak yemeye karar vermişti.

Aslında en başından beri olayın **askeri casusluk olmadığını** bal gibi biliyorlardı. Bildikleri için de böylesi ciddi bir iddianın soruşturması için gerekli asgari şartları dahi yerine getirme gereği duymadılar. Ama maksat hasıl oldu, bu ciddi suçlamayla tutuklandım. Peki daha ben gözaltındayken HTS'sinden MASAK'ına, Bank Asya sorgusundan TEM-KOM raporlarına her şey geldiği ve **casus olduğum anlaşıldığı halde dosyadaki kısıtlılık neden kaldırılmadı?** Çünkü amaç, **“dosyada daha bilmediğiniz neler var”** algısı yaratıp tutukluluğa ve devamına gerekçe yaratmaktı.

Bu bölüme dair son iki not:

İtibar etmedim, etmiyorum; ama birileri sık sık, “15 Temmuz'da hazırlanan ölüm listesinde adım vardı.” diye nasıl bir tehlike atlattığımı anlatıyor ya, o listede benim de adım vardı. Yani doğruysa, 15 Temmuz başarılı olsa ben de ortadan kaldırılacaktım.

Çok şükür, 15 Temmuz başarılı olmadı, yaşıyorum; ama 15 Temmuz'u sorguladığım için hapisteyim. Eğer o listeler ciddi ise dikkat çekici bir kesişme, değil mi?

Ben tutukluyum, ama “devletin güvenliğini” tehdit ettiğim yazılar özgür!..

Şu gerçek bile suç unsurunun o yazılar değil, bizzat ben olduğumu ispatlıyor.

2011'deki Odatv kumpası, İzmir casusluk kumpası vs... Tüm bu benzerlikleri niye anlattığıma gelince;

Diyorum ki, bu intikamnameyi hazırlayanlar veya hazırlatanlar ya da her ikisi birden “FETÖ'cü” olmalı!..

Aslında Necati Doğru'nun, Emin Çölaşan'ın, Sözcü gazetesinin “FETÖ'cülükle” suçlandığı bir yerde “FETÖ” demenin de inandırıcılığı kalmadı. Ki zaten, “FETÖ” demek, ülkemizin karşı karşıya olduğu tehlikeyi küçültmektir. Bence bunun tam adı Gladyo'dur, Sevr Örgütü'dür.

Sanıyorum herkes gazeteciliğin ne olduğunu anlatmamı bekliyor. Hayır, bunu yapmayacağım. Çünkü, birincisi, ülkemizde artık uzunca bir süredir başka bir cins gazetecilik var. Gazetecilik şöyledir, böyledir, habere şöyle ulaşılır diye anlatsam, sizler dahil birçok kimseye ütopyadan söz ediyorum gibi gelir. İkincisi, bu intikamnamenin mantığından, vermek istediği mesajdan anlıyoruz ki, sadece devletin açıkladığı yazılabilir, onun dışındakiler “casusluk, gizli bilgi, devlet sırrı” sayılır!..

Yine de birkaç şey söylemek istiyorum.

O polis müdürünün fezlekesinde, “Gazeteci kimliğini kullanarak, birçok şahıs ile irtibathdır.” diye yazılmış.

Ne demek gazeteci kimliğini kullanarak? Gazeteciyim yahu, işim bu. İşimin birinci gereği de insanlarla görüşmek. Sanki gazetecilik kimliğimi kullanarak dolandırıcılık yapmışım!..

Yine bir kumpas davasına müracaat edeceğim. Ergenekon’da yıllarca hapis yatan gazeteci-yazar Mustafa Balbay, mahkemede şöyle demişti:

“Bizde belge bulunması, şoförde ehliyet bulunmasıyla eşdeğerdir. Şoföre, ‘Neden ehliyetin var?’ diye sorar mısınız? Poliste jop, çobanda kaval, gazetecide belge olur. Bu kadar doğal; ama bizi yemeyi kafalarına koymuşlar.”

Koca 10 yıl geçti. Durum ne?

Duyma, görme, sorma, yazma... Ve bu intikamname ile yeni bir aşama: konuşma!..

10 yıl önce kitaplar bombadan daha tehlikeli sayılıyor, basılmamış kitaplar toplatılıyordu. Şimdi tek tek yazılar bombadan daha tehlikeli gösteriliyor, yazılma ihtimali olan kitaplardan korkulup operasyon yapılıyor.

Bu intikamname çıkınca, ismi lazım değil, gazetenin biri benimle ilgili, “**Astsubayın anlattıklarını tek tek not almış.**” diye başlık attı. Tabii arkadaşlar yeni sistem gazetecilik yaptığı, plazalarda oturup önüne gelen hazır metinleri yayımladığı için gerçek bir gazetecinin nasıl çalıştığını bilmiyor. Elbette ki, gazeteci en önce not alır. Ama nereden bilsinler!..

Geçenlerde Danimarka’da bizim açımızdan rüya gibi bir olay yaşandı. Devletin televizyonu, Askeri İstihbarat Başkanı’nın, vatandaşların kişisel verilerini ABD istihbaratı ile paylaştığına dair bir haber yayınladı. Bizde böyle bir haber yapılırsa ne olur? En önce yayınlanamaz da, velev ki yayımlandı; kesilir, o televizyon basılır, kapatılır, haberi yapan ve yayınlayanlar da anında tutuklanır, değil mi? Orada ne oldu? Olaya bizzat Başbakan el koydu ve Askeri İstihbarat Başkanı ile 2 yardımcısını derhal görevden alıp, haklarında soruşturma başlattı. Ne garip ülke, değil mi?

Bir başka olay.

Biliyorsunuz, Yunanistan’la Meis krizi yaşadık. Anadolu Ajansı’ndan arkadaşlar oraya gidince, ırkçı bazı siteler onları hedef gösterdi. Bunun üzerine devletimizin bir yetkilisi, “O gazeteci arkadaşlarımızın saçının teline zarar gelirse, bunun bedelini ödersiniz...”

Basın özgürlüğü dersi vermeye kalktıkları Türkiye’de Yunan gazeteciler istediği gibi çalışırken; bir AB üyesinin mafya devleti gibi davranabilmesi düşündürücüdür.” diye tepki gösterdi.

Evet, ülkemizde Yunan gazeteciler istediği gibi çalışabiliyor. Ya bu ülkenin evladı olan gazeteciler?! Cevap: işte buradayım!

Aynı konuda iktidar partisinin bir yetkilisi de şu açıklamayı yaptı:

“Yunanistan'da faşistlerin Anadolu Ajansı çalışanlarını hedef göstermesi tam bir barbarlık. Yunan makamlarının bu konuyu geçiştirmesi kabul edilemez. Yunan makamları faşistlerden mi basın özgürlüğünden mi yana olduklarını netleştirmeliler. Yunan makamları bu faşistleri bulmalı ve gereğini yapmalıdır. Yunanistan için bu olayın açığa çıkarılması ve tekrarının önlenmesi bir zorunluluktur.”

Çok doğru da, keşke ülkemizde her gün birileri hedef gösterilmese, “Tutukla, tutukla” diye tempo tutulmasa!.. Son olarak Odatv davasında Barış’ları, Murat Ağirel’i ve nihayetinde beni hedef gösteren Yunan faşistleri miydi? Neyse ki, bizde gereği yapıldı. Şöyle yapıldı; hedef gösterenler değil, gösterilenler tutuklandı. (4) Can güvenliğimizi sağlamak için olsa gerek!..

Son bir örnek:

Çok yakın zamanda Fransa Cumhurbaşkanı Macron, Lübnan’da bir haberden dolayı bir gazeteci ile tartıştı. Fransa’ya döndüklerinde o gazeteci tutuklanmadı, hakkında soruşturma falan açılmadı. Herkes Macron’u kınadı. Bir kınama da ülkemizden geldi. Bir yetkili aynen şunları söyledi:

“Macron'un, Lübnan'da gazeteciye yönelik saygısızca tepkisinden ve hakaretlerinden derin endişe duyduk. Fransız polisinin geçtiğimiz aylarda sokak gösterileri sırasında gazetecilere yönelik şiddetiyle birlikte düşünüldüğünde, Fransa'nın gazeteciler için giderek daha tehlikeli bir yer haline geldiği ortadadır. Sayın Macron kendisinin eleştirilmediği, gerçeklerden kopuk bir dünya hayal ediyor. Gazetecilerin, kendisinin keyfini kaçırın haberler yapmadığı bir düzen istiyor.”

Ne diyeceğimi bilemiyorum; “İyi ki Fransa’da gazetecilik yapmıyoruz.” diye şükredebiliriz.

Gazetecilikle ilgili son söyleyeceğim şudur:

Büyük önderimiz **Mustafa Kemal Atatürk**, “**Basın milletin ortak sesidir.**” demiştir. O yüzden Sivas’ta yayımlanan gazetenin adı İrade-i Milliye, Ankara’ya gelir gelmez çıkardığı gazetenin adı Hakimiyet-i Milliye olmuştur; İrade-i Kemal veya Hakimiyet-i Kemal değil.

Gazeteciliğin hal-i pür melali ortada. Çok kurban verdik. Bugün artık öldürülmüyoruz diyeceğim; ama bence son olarak Bekir Coşkun, kurşunla veya bombayla olmasa da, köyden köye sürülerek, kahrından öldürüldü. Ona ve diğer tüm üstatlarıma rahmet diliyorum.

Çöle dönmüş koca bir ülkede bir vaha, bir serap gibi gazetecilik yapmaya çalışan bir avuç insan kaldı. Onlar da baskıyla, tehditle, hapisle yıldırılmak isteniyor. Bitirilmek istenen sadece bizler, basın özgürlüğü değil, doğrudan düşünce özgürlüğüdür.

Vatan şairimiz Namık Kemal 150 yıl önce, “Ne mümkün zulm ile bîdâd ile imha-yı hürriyet! Çalış, idraki kaldır muktedirsен âdemiyetten.” diye haykırmıştı.

Evet, Namık Kemal’in imkansız gördüğü şey yapılmak; basın susturularak, insanların bilgi ve fikir sahibi olması, yani düşünmesi ortadan kaldırılmak isteniyor.

Bunu hedefleyenlere, kendilerine yakın bir ismin, **Sezai Karakoç’un**, “**Onlar sanıyor ki, biz sussak mesele kalmayacak. Halbuki biz sussak, tarih susmayacak. Tarih sussa, hakikat susmayacak.**” sözlerini hatırlatmamın, bilmem, bir anlamı olur mu?

Bu meslekte işsizlikle de açlıkla da hapisle de sınıandım. Sınanmadığım bir canım kaldı. Onunla da sınıayabilirler, umurumda değil. Ama bırakın dirimi, benim ölümü bile haksızlık, hukuksuzluk, yanlışlık, ihanet karşısında susmaya, yani mesleğime, milletime, ülkeme ihanete kimse razı edemez.

Ata’mızın izinde, “Bağımsızlık benim karakterimdir.” dedim, demeye devam edeceğim.

Yaklaşık 40 yıllık gazeteciyim. Bunun 10 yılında devlette görev yaptım. Önümden çok gizli bilgi-belge geçti. Devletin güvenliğinin ne olduğunu ve ne olmadığını iyi bilirim.

Devletin güvenliğini;

- Düne kadar Fetullah Gülen’in önünde **el pençe divan duranlardan**,
- İmralı’daki teröristbaşıyla görüşen ve **görüşmek için sıraya girenlerden**,
- Askere, polise silah bıraktırıp **teröristlere resmi geçit yaptıranlardan**,
- Bir başka ülkeye hizmet için yemin etmiş olanları **büyükelçi atayanlardan**,
- Milli mücadeleden beri düşmanın hedefinde olan **Türk ordusunu binbir kumpas, hile ve desise ile tasfiye edenlerden öğrenecek değilim.**

Hele de dün, ülkemizin kırmızı çizgilerini hatırlattığımız için, bizleri “ırkçı, faşist, kandan beslenenler, Ergenekoncular” diye suçlamışken, bugün bizden daha vatansever kesilip, bizleri bir kez daha hedef alanlardan öğrenecek hiçbir şeyim olamaz.

“Onlar geçmişte kaldı.” denirse;

Devletin güvenliğini bu denli düşünenler, keşke daha dün İmralı’daki teröristbaşının seçim mektubunu yayınlayanlardan, bir diğer teröristbaşını devletin televizyonuna çıkaranlardan hesap sorsa, ondan sonra benim yakama yapışsa, kabulümdü!..

Milyonlarca Suriyelinin içimize girmesinde sakınca görülmedi. Günlerdir izliyoruz; Yozgat’ta, Kırşehir’de, Konya’da, Samsun’da IŞİD emirleri yakalanıyor. Irak’tan, Suriye’den yasadışı yollarla girmişler. Neredeydi bu devletin güvenliğini düşünenler?

Ben ve benim gibileri takiple meşguldü. Yeri geldi, siyasetimizin renkli simalarından, merhum Osman Bölükbaşı’nın yaşadığı bir olayı anlatayım.

Genel seçimde Anadolu illerimizdeki bir mitingde yine sert konuşmalar yapmaktadır. Yanındakiler, kürsünün arkasında bir sivil polisin olduğu uyarısında bulunur. Bölükbaşı, muhabirlerden onun fotoğrafını çekmelerini ister. Polis de yüzünü saklamaya çalışır. Bunun üzerine Bölükbaşı, “Neden saklıyorsun, ayıpsa yapma, değilse aç yüzünü.” der.

Polis, “Beyefendi, güvenliğiniz için buradayım.” karşılığını verince Bölükbaşı, şöyle tepki gösterir:

“Güvenlik o kadar bozuldu mu ki muhalefet liderinin ensesinde karakol kuruyorlar?!”

Evet, şimdi ben de soruyorum; devletin güvenliği bu kadar mı bozuldu ki buradayım?!

En baştan belirttim; bu kesinlikle bir savunma değildir.

-Bu, sadece bizler değil, haksızlığa ve hukuksuzluğa maruz bırakılan tüm insanlar adına atılan bir çığlıktır.

-Bu, en az 3 neslini istihbarat örgütlerinin oyuncağı olan tarikatlara, cemaatlara kurban veren, vermeye devam eden, sonra da dönüp bunun bedelini müsebbiplerine değil, kurbanlara ödeten sisteme bir isyandır.

-Bu, bağımsız, özgür, vatansever Türk basınına yapılan zulümlere bir itirazdır.

-Bu, hukuk devletinin derebeyliklere dönüştürülüp, canını, hak ve hukukunu korumakla yükümlü olduğu vatandaşlarına tuzak kurulmasına bir başkaldırıdır.

Son sözüm, yine 9 yıl önceki Odatv kumpas davasından olsun:

“Bu siyasi bir davadır. Ne kadar yatacağımıza, ne zaman çıkacağımıza bizi aldırın irade en baştan karar verdiği için sizden herhangi bir talebim yoktur.” demiştim. Bunu aynen tekrarlıyor, sadece şunu eklemek istiyorum:

Elbette bir gün savunma yapacağım. Ama burada değil; bu intikamnameyi hazırlatan ve hazırlayanlar bağımsız ve tarafsız Türk mahkemelerinde yargılandıkları gün, en olmadı tarih önünde hesaba çekildikleri zaman, benim de bir çift sözüm olacaktır.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Müeyesser Yıldız Uğur